

Jeg tror, der er nogen usikkerhed hos forældre om, hvad det egentlig er, skolen forventer af deres børn og af forældrene selv i forbindelse med skolestart. Og kunne man komme så langt – alt det, vi taler om, er i det hele taget et spørgsmål om forældre/lærersamarbejde – at man endda kunne tale sig frem til en fælles holdning til, hvad det er, forældrene og børnene bør leve op til, for at børnene kan få det bedste mulige udbytte, så er det jo et langt stykke af vejen.

Det var bare en enkelt idé, men nu får vi jo formodentlig lejlighed til senere at se, hvordan det ser ud ude i kommunerne, ude i skolerne, når vi får en sådan undersøgelse. Så kan vi da overveje igen, om der er nogle ting, vi kan gøre herfra ud over at inspirere, som vi jo selvfølgelig alle sammen forsøger.

Der er altså forskellige vurderinger af, hvordan det ser ud, og der er forskellige forslag til metoder. Så jeg vil gerne kvittere for, at ministeren vil gå ind i det her og lave en undersøgelse, der kan give lejlighed til at analysere problemerne nærmere og også til at se, hvordan man gør ude omkring, og sætte ind med mere oplysning til skolerne, hvis det er det, der er behov for.

Men vi kunne måske også alle sammen bidrage til at skabe lidt mere respekt om det betydningsfulde job, som lærerjobbet er. Det vil kunne styrke lærerne i deres daglige arbejde. Jeg må jo sige, at jeg mærker også en modløshed. Hr. Frank Dahlggaard sagde, at der manglede trivsel i folkeskolen. Derfor er det vores opgave herfra – også i de meldinger, vi kommer med, og i de angreb, som jeg synes undertiden har været helt ved siden af – at forsøge at bidrage til en positiv holdning ved at opmuntre i stedet for altid at kritisere.

Selvfolgelig skal vi være klar til – og vi har lov til – at kritisere dér, hvor der er fejl og mangler – bestemt! Men man skal også være klar over, at hvis ildsjælene i folkeskolen dør, har vi virkelig lidt et tab.

(Kort bemærkning).

Jan Kópke Christensen (FP):

Hr. Hans Peter Baadsgaard har ganske ret, når han herfra klart udtrykker, at det er et problem med forældrene, der ikke har nok tid til at tage sig af deres børn. Det tror jeg faktisk er en utrolig vigtig ting at få med ind i debatten, for vi må altid se på, som hr. Hans Peter Baadsgaard også var inde på: Hvad skyldes de problemer, der nu

engang er, og som for øvrigt altid vil være her, uanset hvilken folkeskole vi har?

Hr. Hans Peter Baadsgaard kommer så ind på, at det med hensyn til orlovsordninger er vigtigt – nu skal jeg ikke forsvare De Konservative – men at det er vigtigt, at man hele tiden er opmærksom på at være positiv over for orlovsordningerne.

Jeg synes, det er at vende tingene lidt på hovedet. Jeg er enig med hr. Hans Peter Baadsgaard i, at det er et problem, at forældrene ikke kan være sammen med deres børn meget, meget mere, end tilfældet er i dag. Det har vi altid ment i Fremskridtspartiet. Men vi har også altid gjort opmærksom på, hvad problemet er. Det er naturligvis også den politik, hr. Hans Peter Baadsgaard har stået for i alt for mange år, bl.a. de store skattebyrder, borgerne har. De er med til, at borgerne, befolkningen er tvunget mere eller mindre til, at begge – både mor og far – må gå på arbejde.

Vi burde se på et så fundamentalt problem i det danske samfund og prøve at ændre det, så der var mulighed for, at den ene af parterne kunne være hjemme hos deres barn. Det tror jeg er vigtigt at tage med ind i debatten her, for det er forkert bare at pålægge den ene byrde efter den anden, skatter osv., og så bagefter sige: Så får I penge for at gå derhjemme, så kan I tage orlov.

Nu skal vi ikke komme ind på den debat, det er ikke kun det, det drejer sig om, men jeg synes, det er et vigtigt aspekt at tage med i debatten.

Anders Mølgaard (V):

Jeg vil også gerne ligesom den socialdemokratiske ordfører give udtryk for den holdning, at det har været en meget god og konstruktiv besvarelse fra ministerens side.

For at sikre en retfærdig balance og rimelige proportioner i denne disput er det magtpåliggende for mig i hvert fald at starte med den påstand, at mindst 80 pct. af alle vore børn er konstruktive og velfungerende. Spørgsmålet er i virkeligheden, om vi nogen sinde før i vores historie har haft mulighed for at møde en så stor del af en opvoksende generation, som har så gode opvækstvilkår, og som belønner disse rammer med en meget positiv adfærd.

Det lykkes oftest at give børnene den grundlæggende tryghed og kærlighed, som er en naturlig forudsætning for et identitetsstærkt voksenliv. Mange børn af i dag er frie og selvstændige på en yderst positiv måde – så vidt en vigtig hovedstrøm.